

Lidé čtete! Lidé čtete! Lidé čtete! Lidé čtete! Lidé čtete!

interní zpravodaj čítárny

srpen 86

Jazzové sekce Pražské pobočky SH

buři skvrin
(i podminkou)

PARSKY

INŽENÝRA GARINA

V ČITARNE
JAZZ. SEKCE

I DON GO ALL DAY
WITHOUT THINKING TO
REMEMBER...
WITH LOUCLER IN CITY
THEN OUTTA HERE -
IF ANYBODY CALLS YA IN THE
CITY YOU GET UPSET.
(Gloria Planch, and Foreman's wife)

VYSTAVA: VOJTA / kresby

Lidé, čtěte! Lidé, čtěte! Lidé, čtěte! Lidé, čtěte! Lidé, čtěte!

N o v i n k y' č í t á r n y J S

KNIHY :

Rhythm and blues /autor-kolektiv, Panton 1986/

Catch a Fire /B. Marley

Wiche Ziegenzucker - Handbuch der Populären Musik (Rock, Pop, Jazz, Fol

ČASOPISY :

Melodie - od č. 11/85

Down Beat - od č. 22/85

Stereo Review - od 11/85

Melody Makers

Art In America

Calendar - April, September 85

PROSPEKTY :

Super - Buch - Korg

86 Korg Products

Super Selection PSS-50

Korg PME - 40X

Rosita

prospekty z výstavy hudebních nástrojů U Hybernů

RŮZNÉ :

Punch Journal - 2. číslo

University Art Museum

Media Arts

Disparos

Dveře č. 1

Drzhá strana, č. 1,2,3

Za všechno může Tchatcherová

Dohoda mezi vládou USA a ČSSR o spolupráci v kultuře, školství,
vědě, technice a j. oblastech

E.K. Ellington

Dvaatřicet trumfů

Nebezpečné je dotýkat se aj drotov na zem spadnutých

RYCHLOVAZAČ :

Martin Gregora - Orel, který spáchal sebevraždu, neumí jíst po-
meranče

C O E R E M Y A R T S ?... !!!

Komplexní označení pro variabilní společenství výtvarníků, hudebníků, herců, tanečníků, básníků, jedlíků, maniaků, ale především lidí, které k sobě poutají společné pocity.

V centru všeho dění dnes stojí skupina NEW PSYCHEDELIC ORCHESTRA, která časem vykristalizovala ze skupin Bonjour, Mr. Gaugin, Moonlight, Cluster, Headaches, N.P.O.I., Precious Violence a Berlin. Jdex o hlavní projekt, jehož účastníci však nezávisle pracují na něm, i na svých vlastních, mnohdy podstatně dokonalejších a důležitějších.

Jako jeden z vedlejších produktů Coeremy Arts vám prezentujeme i výstavu jednoho z členů. Jak sám tvrdí, cítí se víc výtvarníkem než hudebníkem, ale přesto v současné době věnuje více aktivity New Psychedelic Orchestra, jejímž je zpěvákem.

Následující texty a rozhovory by nám alespoň částečně měly podhalit roušku tajemství Coeremy Arts.

"Nikdo z členů Coeremy Arts není ani nechce být profesionálním (nebo alespoň registrovaným) hudebníkem. Důvodem toho je i skutečnost, že hudba je jenom jedním ze způsobů jejich vyjadřování. Častá je také výtvarná aktivita členů - především fotografie a grafika.

Podmínkou vzájemného porozumění ovšem je, že se mluví opravdově a z celé duše, potom každé slovo nabývá vlivem svého vyššího zdroje právě jasnosti. Když dva nebo tři lidé promlouvají opravdu z duše, neutkvívají na větší či menší obsaženosti svých slov, mezi nimi vzniká vnitřní harmonie, vnitřní síla jednoho povzbuzuje vnitřní sílu druhého, jejich vzájemné sblížení.... umocňuje jejich sílu, jeden jako druhý svorně s neuvěřitelnou rychlostí překračují celé světy nejrůznějších představ a společně dospívají k usilovně hledané myšlence.

Nedomnívám se, že je tak důležitý vyjadřovací prostředek, jako schopnost se pomocí zvoleného vyjádřit z duše, což v praxi znamená asi tolik, že se spřízněným (vnitřní harmonií, nazíráním) člověkem, který se zabývá malováním a o hudbě nemá ani potuchy nemusím vést dlouhé hovory o tom, co chci svou hudbou vyjádřit a vím, že méje hudba bude pochopena přesně takovým způsobem, jakým je prezentována. Z toho je zřejmé, že ten, komu chybí ona zmíněná "stejná vnitřní harmonie" nemůže ani usilovným studiem hudby pochopit to, o č tu běží."

"Nevím, nerozuměl jsem tomu."

"Nejlepší hudba k meditaci."

"Má dobrý holinky."

Jedna sedmdesátiletá neprovdaná žena se pokoušela spáchat sebevraždu tak, že si vtloukla kladivem do hlavy osm centimetrů dlouhý tupý hřebík, a to v zátylku, trochu vlevo od šípového švu. Ještě tři dny byla ta žena při plném vědomí. Jednala, spala a obstarávala domácnost. Potom se rozhodla, že navštíví nemocnici. Bydlela na samotě. Do nemocnice urazila pěšky dvacet čtyři kilometrů. Teprve den na to v nemocnici zemřela.

"Nemám rád násilí a v žádném případě nechci, aby jakékoli naše skladby, ať jsou prezentované v jakékoliv podobě, byly ztotožňovány s jakýmkoli projevem tohoto druhu."

Coeremy arts existovalo vlastně vždycky, konečnou podobu jsme mu však nikdy nevtiskli. Konkrétním gestem bylo pouze vynalezení názvu CÔEREMY, ke kterému došlo cca před pěti lety, kdy jsme s mým přítelem stáli na čtvrtém peroně hlavního nádraží v Praze a pozorovali, jak z nemotorně dokonale konstruovaných ocelových sloupů kape v pravidelných intervalech voda a občas si vzpomněli na koupele ve vřídelních lázních.

Kvérgrif: to je přece vojenský cvik s puškou.

Fendrich: v některých armádách poddůstojnická hodnost nižší než feldvébl, nižší důstojník nesoucí praporek pluku.

"Poměrně významným podnětem k další tvorbě bylo moje první osobní setkání s klokanem (vlastně byli tři, ale pouze jeden mě zaujal - vlastně zaujali mě všichni tři, ale jednoho jsem si doslova zamiloval). Skladba Australia je tedy vlastně lyrická milostná píseň."

"Ty vole, já se prostě s tím Forth - X nesehraju, hlavně ho ale vůbec neslyším a navíc mě furt Rychsi bouchal tím železem do kolena zezadu."

"Jsou to idioti!"

INTERVIEW S BAGDÁDEM

Proč hraješ s New Psychedelic Orchestra?

Já už nevím. Hraju s New Psychedelics, protože jsem hrál už v New Psychedelics I. Ale proč jsem hrál s New Psychedelics I, to už opravdu nevím.

Při tvojí dokonalosti hry na kytaru by ses uplatnil i v jiných kapelách, třeba v nějaké country. Proč tomu tak není?

Asi nemám u kotlíků konexe. Ale je klidně možný, že N.P.O. jednou dospěje i ke kotlík - music.

Co jíš nejraději?

Boršč.

Co si myslíš o situaci v Bejrútu?

V Bejrútu je to moc komplikovaný, zeptej se mě spíš co na Maltě.

Tak co teda na Maltě?

Je to bída, mají tam dražší vodu než víno.

Jò?!

Jak dlouho ještě budeš hrát podobnou hudbu jako teď?

Dokud mě někdo nepřesvědčí, abych hrál jinou hudbu, nebo dokud mě neangažuje Van Halen.

A co ženský?

Co ti na to mám odpovědět (významné plácnutí rukou o stehno). To by taky někdo mohl brát takhle (jiné významné plácnutí o stehno).

Děkuji za rozhovor.

Zeptej se mě ještě na nejoblíbenější dívčí jméno.

— ? —

Ty vole, já jsem omylem napsal "nejoblíbenější místo", tak teda místo (dívčí)?

Schody.

"Bylo to příšerné, odešel jsem hned na začátku. Nechápu jak to může někoho zajímat."

Sejdeš asi po dvaceti dřevěných schodech do sklepení jednoho starého pražského domu a dostaneš se do malého sálu, kde pro samý kour není skoro nic vidět. Zato je ale slyšet! Z provizorního pódia se valí zvuk, srovnatelný snad jen s rachotem bortících se domů. Pár nadšenců upřeně zírání do tmy na spleťtité konstrukce lešenářských trubek, železničních kolejí a podobných nástrojů (vrtačky, kovové ventilátory, apd.). Mezi tím občas zazní zvuk "klasického" hudebního nástroje, avšak používaného trochu odlišným způsobem, než na jaký je průměrný posluchač zvyklý. Je možné slyšet krátké solo na kytaru nebo saxofon, ale nad vším dominuje neustálý neutuchající hluk, vyluzovaný pomocí těch nejprimitivnějších způsobů. To vše je rámováno hlasem mrtvoly v hotelkách.

Asi takovým způsobem by se mohl popsat koncert skupiny New Psychedelic Orchestra, skupiny, která je v současnosti jádrem společnosti Cberemy Arts.

No, none of us ~~are~~ married. I had a girl-friend in 1974 for about a quarter of an hour.
I had one for two minutes but she said I was no good in bed.
I am 19.
I am 17.
I am 12.
Flush Thrice.

"Já mám ty vlasy tak mastný, že si je ani nemusím napomádat."

"Od začátku jsem říkal, že to musí bejt potichu a pomalý, jo a taky jsem chtěl před Austrálií zahoukat!"

INTERVIEW S R-7E

Jakou knihu čteš nejraději?

Soudní lékařství.

Nemám rád cukr, ať mi ho nikdo nenosí.

(todle je zajímavý, já jdu pro další)

Přestože vím, že nechcete být s nikým srovnávání, ptám se k čemu by si vaši hudba přilovnal?

Já mohu uvést jen pár skupin, které poslouchám, přestože takovou muziku hrát nechci ani nemůžu: Einstürzende Neubauten, Birthday Party, Nick Cave and the Bad Seeds, Swans - čtyři jsou myslím dost.

Co je to futurismus?

To znamená jestli mají členové kapely nějaký koníčky, třeba vaření (tlačenko s octem - to je moje nejmilejší).
(pozn. 1 člen kapely je kuchař)

Můžeš mi říct, co chceš svým přístupem k hudbě dokázat, chceš-li vůbec něco dokázat?

To je nesmysl, nejsem žádný prokurátor, abych někomu něco dokazoval. Buď to někdo bere jaký to je, nebo je to na nic.

Ale přesto: proč hraješ, co tě k tomu nutí?

To je blbě položená otázka, spousta lidí mě nutí k pravému opaku.

Rozhovor s tebou mi připadá, že je k ničemu. Tvoje hudba je hluboká, mysteriozní, hloubavá až filosofická a ty odpovídáš jako idiot.

Když mám odpovídat na nějaké otázky, vždycky si připadám jako idiot. Máš špinavou bradu od propisky.

"Byli jste nejlepší."

"Hrozně mě před tím bolela hlava, tak jsem s ní šel ještě na kafe."

They are extremly pale, dressed completely in black leather and look strange enough to weird-out the cocktail waitress in a hotel bar. They seem awfully paranoid, seldom lookin at me, let alone looking me in the eye. They are not especially friendly though suprisingly mild - mannered and soft - spoken.

INTERVIEW S VVV

Používáte líčení, světelné efekty, kostýmy apod.... Proč?

Za prvé mě to baví, za druhé to k psychedelické hudbě patří, většina z nás hrála divadlo a záliba v líčení a pózování nám zůstala. Jsem hrozně rád někdo jiný, mám pár svých oblíbenců, o kterých jsem přesvědčen, že jsou já, jenom jinde a jinak. Jsem výtvarník a výtvarná stránka vystoupení mi není lhostejná. Jak říká jeden z našich percussionistů:

"Image je všechno!"

Jaký význam má neustálé střídání názvů a složení skupiny, když se téměř ve všech případech jedná o skupiny složené z členů Cöeremy Arts nebo jejich příznivců?

(V současnosti má Cöeremy Arts tři hudební skupiny: New Psychedelic Orchestra, Švestkové knedlíky a Paprsky inženýra Garina).

Stejně jako image, má pro skupiny velký význam název. Názvy se mění podle momentálního personálního složení a podle momentální nálady. Já sám už v tom mám dost zmatek, ale právě přemýšlím o založení bluesového tria - t.j. nový název, nový image, nový repertoire, vždycky mě baví podnikat další kroky.

Jsem vlastně na výstavě tvých kreseb, hovoříme o hudbě, co převažuje v tvé tvorbě, cítíš se víc jako výtvarník nebo hudebník?

Já jsem úředník.

Kreslím a hraju jen proto, že znám pouze tři způsoby jak ze sebe dostat věci, které mě tíží. Jeden ze způsobů je kreslení, druhý je hudba a třetí ti neřeknu.

Když kreslím, musím u toho víc myslet, dá to víc práce symbolem zachytit prchavost momentu, nálady, situace. Když stojím na pódiu, jde všechno ven hrozně rychle, je to víc emotivní, ale méně definitivní. Kreslím podstatně déle než hraju.

Všechny odpovědi i názory členů Coeremy Arts jsou přísně individuální a proto jsou uváděny v jednotném čísle, i když je to názor společný více lidem. Je to z toho důvodu, že nikdo nechce vnucovat svůj názor ostatním, ani vystupovat jejich jménem.

K OBSAHU NĚKTERÝCH NOVINEK

Jiří Stehlík: Dějiny hudby I. a II., 1968 Brno
Vývoj evropské hudby od pravěku do současnosti. Přidány kapitoly o jazzu a hudbě 20. stol. z hlediska skladebně technického. Určeno lidovým hudebníkům všech žánrů. 800 str.

Timothy White: Catch a fire (The Life of Bob Marley), 1985
Životopis, diskografie, literatura. reprodukce - nejucelenější práce o Marleym.

Nebezpečné je dotýkat se drátův až na zem spadnutých, 1985
Kritická studie o stavu výtvarné kritiky na Slovensku. Výjimečná a ojedinělá odborná práce tohoto druhu v celostátním měřítku.

Josef Skála: Postřehy a fikce George Orwella, 1985
Autor zkoumá "co je pozemským základem orwellovské fantazie" na pozadí genocidy Indiánů, střel s plochou dráhou letu, špicna s baseballovou holí v mírovém táboře atd.

Bibliografický katalog ČSSR - České hudebniny a gramofonové desky 1966-1983 (bude zařazeno v srpnu)
Kompletní přehled v české produkci rozdělený do vyčerpávajících rejstříků. Základní faktografický materiál pro hudebníáře a diskofily.

Rychlovazáč č. (bude zařazeno v průběhu měsíce) - Anketa členů JS z r. 1984
Zpracované výsledky dotazníkové akce z podzima 84.

MG-pásky (bude zařazeno)
Festival džazu a improvizované hudby - Amur 1986

Stereo Review 8/86
Test na Revox B215 Cassette Deck; Jamo CBR 120 bedny; Recoten V624 F.R.E.D.III TV stereo dekodér; Harman Kardon HD500 Compact Disc Player; Hitachi DA-D100 compct.disc.; Thorens Turntable-plexi;

Rock - Pop - Jazz - Folk (Peter Wicke/Wieland Ziegenrucker)
NDR-encyklopedie z lonského roku + reprodukce; k dostání v kult.středisku NDR v Praze. Stojí za to.

Z historie členských materiálů JS : D I S K O R A M A

DISKORAMA vyšla poprvé v prosinci roku 1976, jako příloha členského bulletinu JAZZ č. 18. Jejím zaměřením bylo pomáhat sběratelům desek a hudebnin, kteří vždy byli a nadále jsou odkázáni na těžko sehnatelné zahraniční prameny a informovat alespoň částečně o tom, co se ve světě vydává. Rozsah DISKORAMY byl 4 až 8 hustě popsaných listů formátu A4 a jednotlivá čísla byla odlišena barevnými odstíny tisku. Přílohu připravovala skupina aktivistů kolem bulletinu JAZZ.

Protože diskografii je nutno skutečně považovat za vědní obor, byl v DISKORAMĚ otištěn pětidílný ÚVOD DO JAZZOVÉ DISKOGRFIE od známého brněnského aktivisty a muzikanta Jana Beránka. Na rozdíl od rockové diskografie, která se již vyvíjí v přímém kontaktu publicistů a fanoušků s vydavatelskými archivy, jazzová má stále ještě možnosti pátrácké, obzvláště z éry počátků elektroakustiky. Přesto je Beránkova stať inspirující pro každého, kdo by se chtěl soustavně věnovat diskografii určitého žánru. Konečně, v naší členské knihovně jsou všechna čísla DISKORAMY pro zájemce uložena.

Vedle sumarizace úspěšných a zajímavých desek z jazzové a rockové současnosti DISKORAMA seznamovala s různými žebříčky alb, uváděla diskografii k článkům v bulletinu JAZZ, měla svůj Koutek sběratele, který kompletoval diskografie předních umělců a v rubrice Jazzová knihovna seznamoval s fondem hudebně publicistické, odborné i pedagogické literatury v hudebním oddělení pražské Městské knihovny.

Poslední číslo DISKORAMY vyšlo společně s bulletinem JAZZ 25 na začátku roku 1980. V duchu DISKORAMY následuje několik informací z vydavatelství FMP.

F R E E M U S I C P R O D U C T I O N

Tato západoněmecká značka působící od konce 60. let je nejstarším evropským propagátorem avantgardních jazzových proudů navazujících na free jazz jako vlastní klasiku blízkou myšlení evropskému hudebnímu experimentu nejazzovému. FMP produkuje desky a hudebniny evropské scény, včetně těch, co se na starém kontinentě usadili už jako vyspělí a známí jazzmani. FMP od samého začátku spolupracuje s těmi, co vlastně dodnes tvoří špičku evropského jazzu, jako s Manfredem Schoofem /tp/, Alexanderem von Schlippenbachem /p/, Peterem Brötzmannem /ts/, Albertem Mangelsdorffem /tb/, Rüdigerem Carlem /ts/ či Hansem Reichelem /g/. Není pro nás bez zajímavosti, že FMP se podílí také na propagaci jazzové scény NDR, kde moderní jazz zraje a kvasí zajímavěji, než tušíme, východoněmečtí hráči se často zúčastňují nahrávacích a koncertních projektů FMP, jejichž výsledky často přebírá AMIGA. Týká se to například saxofoniády Ernesta-Ludwiga Petrowského, bubeníka Güntera Sommera či trombonisty Conrada Bauera. Ostatně většinu těchto představitelů free music známe z východoberlínské Jazzbühne, varšavského Jazz Jamboree, nebo ze starších ročníků pražského MJF. FMP propaguje také řadu dalších firem a značek se stejným hudebním světovým názorem, nebo alespoň příbuzným, jako jsou BIRTH, BLACK SAINT - BSR, BVHAAS, CLAXON - CLAX, ESP, INSTANT COMPOSERS POOL - ICP, INCUS, SAJ, ale také špičku mainstreamu na značkách ECM, JAPO /včetně tandemu Stivín - Dašek na JAPO 60008./, na WATT jsou všechny LP

Carly Bleyové od roku 1974, na SAJ-33 vyšel Interjazz IV - Good Old Circus a LEO - LR vydává mimo jiné i sovětské avantgardisty, především Ganělinovo trio. Kde produkci FMP při návštěvě západního Berlína seženete? Zajedte U-Bahnem na náměstí Richarda Wagnera a na Behaimstrasse 4 najdete JAZZCOCK, obchod s hlavou kohouta ve znaku. Z novinek představujeme:

K n i h y

MILES DAVIS /kritická biografie od Iana Carra, německy/
BLACK TALK /různé kultury v bílé Americe, německy/
BIRD LEBT! /historie Charlie Parkera s diskografií, německy/
TO BE OR NOT TO BOP /vzpomínky Dizzy Gillespieho, německy/
ROUND ABOUT MIDNIGHT /portrét M. Davise od E. Nisensona, něm./
PETER BRÖTZMANN : sólo skladby pro plátkové nástroje

D e s k y

ECM 4296 I ONLY HAVE EYES FOR YOU - Lester Bowie's Brass Fantasy, rec. 1985
ECM 1297 SEPTET - Chick Corea, rec. 1984
ECM 1298 AZIMUTH '85 - John Taylor, Norma Winstone, K. Wheeler
ECM 1299 BASS DESIRES - Marc Johnson, B. Frisell, J. Scotfield, P. Erskine /rec. 1985/
ECM 1303 CHASER - Terje Rypdal se skupinou, /rec. 1985/
ECM 1306 SLIDE SNOW - Ralph Towner, Gary Burton /rec. 1985/
ECM 1317 STANDARTS LIVE - K. Jarrett, G. Peacock, J. DeJohnette, '85/
REVIEW RERE 62 - ETRON FOU LELOUBLAN FACE AUX ELEMENTS DECHAINES
RISKANT 4014 - BERTHOLD BRECHT : ZEIT WIRD KNAPP, Heiner Goebless a Alfred Hard, rec. 1981
MOERS MUSIC MoMu 02042 NORTH AMERICA - Fred Frith, Tom Cora aj., rec. 1985
WATT 15 - ALIEN - M. Mantler /tp/, Don Preston /synths/, 1985
WATT 16 NIGHT-GLO - Carla Bley, S. Swallow a další, 1985.

/kou/

Čítárna JS je otevřena pro členy a čekatatele každou středu (a v soboty pro mimopražské tj. 2. srpna, 27. září, 25. října a 29. listopadu 86 od 10-14); půjčuje se na týden. Prosíme o včasné vrácení (tj. nejpozději kolem 18hod.) - na materiály čekají další. Publikace jsou vypůjčeny od členů JS; prosíme, zacházejte s nimi šetrně. Leží li vám doma nevyužité materiály, nabídněte k zapůjčení.

Jestliže sami překládáte, nabídněte k nahlédnutí nebo k využití v edici Rychlovazač.

Čítárna byla vybudována svépomocí; i tak stála hodně peněz; udržujte zde pořádek.

Kabáty a tašky odkládejte na ramínka (vlevo pod schody)

Že se zde nekouří a hovoří potichu je nám všem známo.

Těšíme se na vaši návštěvu.

Sháníme igelitové desky na časopisy - pomozte.